3. (*as adverb*) [1] Before, in front of, towards; e. g. *Ṛigv.* or *Atharv.*: गा न व्राणा अवनीरमुचदभि अवो दावने सचेताः (scil. इन्द्रः), where *Sáyaṇa* explains अभि with the ellipsis ददाति (अभ्याभिमुख्येन ददातीति शेषः). [2] All round, everywhere, entirely (comp. अभितस्); e. g. *Ṛigv*: अभि त्वा देव सवितरीशानं वार्याणाम्। सदावन्भागमीमहे (where त्वा is not to be connected with अभि, but with ईमहे; *Sáyaṇa*: त्वां प्रति भागं भजनीयं धनमभि सर्वत ईमहे); or *Sámav.* or *Vájas.*: अभि त्वं देवं सवितारमोण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसवं रत्नधामभि प्रियं मतिम्; or *Śántip.* of the *Mahábh.*: धनाद्गमः प्रभवति शैलादभि नदी यथा.

4. (*in composition with nouns*) [a.] Tatpur. [1] if it is उपपद, it retains the meaning which it has as prefix to the radical; e. g. in अभिक्रम, अभिघात, अभिषेक &c.; [2] if it is not उपपद, it implies superiority or excess: excellently, very, very much; e. g. अभिधर्म, अभिनीत, अभ्यधिक.

[b.] Bahuvr. [1] Towards, in the direction of; e. g. अभिमनस्, अभिमुख, अभिद्यु. [2] Excellently, very, very much; e. g. अभिरूप, अभ्यङ्ग, अभिक्रतु.

[c.] Avyayíbh. Towards, in the direction of; e. g. अभ्यग्नि, अभिदक्षिणम्, अभिवातम्. E. doubtful; the native E. अ neg. and भि (भा, uṅ. aff. कि) is not very plausible. See भि and the Preface.

अभिक m. f. n. (-कः-का-कम्) Lustful, libidinous; e. g. *Bhaṭṭik.*: (Sítá speaks to Rávaṇa) अपि सिंहेः छशानौ त्वं दर्पं मय्यपि यो ऽभिकः. Also अभीक; comp. अनुक. E. अभि, taddh. aff. कन् (according to *Páṇini*; the comm. of the *Amarak.* take it as a Tatpur. of कम् with अभि, kṛit aff. ड; comp. अनुक).

अभिकरण Tatpur. n. (-णम्) Effecting, causing. E. कृ with अभि, kṛit aff. ल्युट्.

अभिकाङ्क्षा Tatpur. f. (-ङ्क्षा) Wish, desire. E. काङ्क्ष् with अभि, kṛit aff. अ.

अभिकाङ्क्षित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Wished, desired. E. काङ्क्ष् with अभि, kṛit aff. क्त.

अभिकाङ्क्षिन् Tatpur. m. f. n. (-ङ्क्षी-ङ्क्षिणी-ङ्क्षि) Wishing, desirous. E. काङ्क्ष् with अभि, kṛit aff. णिनि.

अभिकाम Tatpur. 1. m. (-मः) [1] Love, affection. [2] Wish, desire; e. g. *Suśruta*: शीताभिकामो भवति शीतेनैव प्रशाम्यति.

2. m. f. n. (-मः-मा-मम्) [1] Loving, lustful. [2] Desiring for; with a noun in the accus. E. कम् with अभि, kṛit aff. घञ्.

अभिकामम् Tatpur. ind. Having desired; e. g. अभिकामं जुहोति. E. कम् with अभि, kṛit aff. णमुल्.

अभिकाल Tatpur. (?) m. (-लः) The name of a town situated on the road from Ayodhyá to Girivraja, the capital of the Kekayas; according to the older redaction of the *Rámáyaṇa*. E. अभि and काल.

अभिछति Tatpur. f. (-तिः) A class of metres regulated by number and quantity; another and probably more correct reading of अतिछति q. v. E. अभि and छति.

अभिछत्वरी Tatpur. f. (-री) (ved.) (Probably.) The supernatural power which produces diseases; in the *Atharv.*: अपेयं राज्युच्छत्वपोच्छन्त्वभिछत्वरीः। वीरुत्वेचियनाशन्यप चेचियमुच्छतु. E. The irreg. fem. of an obsolete base अभिछत्वन् (छ with अभि, kṛit aff. क्वनिप्, ágama तुक्), the final न् changed to र् and fem. aff. ङीप्.

अभिकॢप्त Tatpur. m. f. n. (-प्तः-प्ता-प्तम्) [1] Made, prepared, produced. [2] Guarded, protected (?); e. g. *Swetásw. Upan.*: अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो ऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये संनिविष्टः। हृदा मन्वीशो मनसाभिक्लृप्तः (*Śankara*: हृदयस्थेन मनसाभिगुप्तः; but it would seem as if °भिगुप्तः is a misreading for °भिक्लृप्तः and that the meaning of the sentence is: 'Purusha is *reproduced* by manas which resides in the heart'). E. क्लृप् with अभि, kṛit aff. क्त.

अभिक्रतु Bahuvr. m. (-तुः) (ved.) A powerful adversary; e. g. *Ṛigv.*: (इन्द्रः) बिभेद वलं नुनुदे विवाचो ऽथाभवद्दमिताभिक्रतूनाम् (*Sáyaṇa*: क्रतुः कर्म। आभिमुख्येन युद्धार्थं कर्म येषां ते ऽभिक्रतवो बलीयांसः शत्रवः). E. अभि and क्रतु.

अभिक्रन्द Tatpur. m. (-न्दः) A call, a shout; वायोरभिक्रन्दः is the ritual name of the Sámaveda verses 1. 561. b. (= I. 6. 2. 2. 8. b., compare इन्द्रस्यापामीव s. v. इन्द्र) and 2. 578-580. (= II. 5. 1. 12.). E. क्रन्द् with अभि, kṛit aff. घञ्.

अभिक्रम Tatpur. m. (-मः) [1] A courageous attack. [2] Mounting, ascending. [3] A beginning, an undertaking; e. g. *Bhagavadg.*: नेहाभिक्रमनाशो ऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते (*Arjunam.*: इह निष्कामकर्मप्रयोगे ऽभिक्रमस्य प्रारब्धस्य नाशो निष्फलत्वं नास्ति). E. क्रम् with अभि, kṛit aff. घञ्.

अभिक्रमण Tatpur. n. (-णम्) Proceeding towards, approaching; see the instance s. v. अभिक्रामत्. E. क्रम् with अभि, kṛit aff. ल्युट्.

अभिक्रान्त Tatpur. m. f. n. (-न्तः-न्ता-न्तम्) [1] Approached. [2] Commenced, begun; see अभिक्रान्तिन्. E. क्रम् with अभि, kṛit aff. क्त.

अभिक्रान्ति Tatpur. f. (-न्तिः) The same as अभिक्रमण. E. क्रम् with अभि, kṛit aff. क्तिन्.

अभिक्रान्तिन् m. f. n. (-न्ती-न्तिनी-न्ति) Having begun; with a noun in the loc.; e. g. *Láṭyáyana*: य एषामध्ययने ऽभिक्रान्ततमः स्यात् 'whoever of them (i. e. of the Vrátyas) has made the best beginning i. e. the greatest progress in the sacred study' (*Agniswámin*: अभिक्रान्ता अध्ययनेन सर्व इमे ऽभिक्रान्तिनः। अयमेषामभिक्रान्ततमः). E. अभिक्रान्त, taddh. aff. इनि.

अभिक्रामत् Tatpur. m. f. n. (-न्-न्ती-त्) Proceeding towards, approaching; e. g. *Jaiminiya-nyáyam.*: सांकप्रस्थायीयेन यजेत पशुकाम इति विहिते कर्मणि श्रूयते। सह कुम्भीभिरभिक्रामन्नाहेति। तत्र चतसृभिर्दधिपयःकुम्भीभिः सहाहवनीयदेशे ऽभिक्रमणमात्रं श्रुतम् &c. E. क्रम् with अभि, kṛit aff. शतृ.

अभिक्रामम् Tatpur. ind. Having proceeded towards, having approached; e. g. *Kátyáy. Śrautas.*: जुह्वा पृषदाज्यस्यादायोपनिष्क्रम्य पृच्छति शृतं हविः शमिताऽरिति त्रिभिरभिक्रामम्. E. क्रम् with अभि, kṛit aff. णमुल्.

अभिक्रोशक Tatpur. m. (-कः) A reviler, an abuser. E. क्रुश् with अभि, kṛit aff. ण्वुल्.

अभिक्षत्तृ Tatpur. m. (-त्ता) A destroyer (ved.); e. g. *Ṛigv.*: अभिक्षत्तारो अभि च क्षमध्वम् (*Sáyaṇa*: = अभितः शत्रूणां हिंसितारः). Comp. the following. E. क्षद् with अभि, kṛit aff. तृच्, or अभि and क्षत्तृ.

अभिक्षदा Tatpur. f. (-दा) (ved.) The act of destroying, destruction; applied as an epithet in the sense of 'destroyer' to Aryaman, in the *Ṛigv.* verse: हुवे वो देवीमदितिं नमोभिर्मृळीकाय वरुणं मित्रमग्निम्। अभिक्षदामर्यमणं सुशेवम् &c. (*Sáyaṇa*: अभिक्षदाम्। क्षदिर्हिंसाकर्म। अभिक्षत्तारं शत्रूणां हिंसितारम् &c.). E. क्षद् with अभि, kṛit aff. अङ् (?); E.